

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 334/2012-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2012 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijaté sťažnosti K. D., T., a C. S., S., zastúpených advokátom Mgr. P. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 122/2004 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 122/2004 porušil základné právo K. D. a C. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 18 C 122/2004 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. K. D. a C. S. **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie každej z nich v sume po 3 500 € (slovom tritisícpäťsto eur), ktoré **j e** Okresný súd Bratislava I **p o v i n n ý** vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. K. D. a C. S. **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,84 € (slovom dvestoosemdesiatštyri eur a osemdesiatštyri centov), ktoré **j e** Okresný súd Bratislava I **p o v i n n ý** vyplatiť na účet Advokátskej kancelárie H., s. r. o., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 334/2012-12 z 13. septembra 2012 spojil na spoločné konanie a podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosti K. D., T. (ďalej len „sťažovateľka v 1. rade“), a C. S., S. (ďalej len „sťažovateľka v 2. rade“, spolu ďalej len „sťažovateľky“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 122/2004 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažností a ich príloh vyplynulo, že sťažovateľky sa žalobou podanou na okresnom súde 4. mája 2004 domáhali proti „žalovaným/odporcom: 1.) SR - Ministerstvo spravodlivosti SR... 2.) SR - Ministerstvo vnútra SR... 3.) SR - Ministerstvo

financií SR... 4.) SR - Ministerstvo hospodárstva SR...“ náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v zmysle § 18 a nasl. zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“).

Okresný súd ako súd prvého stupňa konajúci vo veci sťažovateľiek do dňa podania sťažností ústavnému súdu, teda ani po vyše ôsmich rokoch, vo veci meritórne nerozhodol.

Sťažovateľky podali 16. mája 2012 sťažnosti predsedníčke okresného súdu na jeho postup v namietanom konaní, avšak o spôsobe vybavenia sťažností neboli do dňa podania ústavných sťažností vyrozumené.

Podľa slov sťažovateľiek *«Obdobné prípady s identickým právnym a skutkovým stavom boli súdmi rozhodnuté v podstatne kratšom časovom období. ... Sťažovateľ žiadnym úkonom neprispel k prietahom alebo k spomaleniu postupu súdu prvého stupňa. ... Nečinnosť a neefektívnu činnosť súdu (veľký časový odstup od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia vo veci, ku ktorému doposiaľ nedošlo) nemožno podľa názoru sťažovateľa ničím ospravedlniť. Neodôvodnené prietahy, ktorými sa konanie nezmyselne predĺžilo, a to najmä v dôsledku nečinnosti Okresného súdu Bratislava I, viedli k porušeniu základného práva na prerokovanie veci sťažovateľa bez zbytočných prietahov.*

... Nečinnosťou porušovateľa... vznikla sťažovateľovi ujma spôsobená bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty, kedy všeobecné súdy nedokázali rozhodnúť sťažovateľovu vec v primeranej lehote. Treba zároveň prihliadnuť na fakt, že požadovaná náhrada škody predstavuje výšku finančných prostriedkov investovaných do tzv. „nebankových subjektov“, pričom tieto finančné prostriedky predstavovali dlhoročné úspory sťažovateľa.».

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľky navrhujú, aby ústavný súd nálezom rozhodol o porušení ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní

vedenom pod sp. zn. 18 C 122/2004, aby okresnému súdu prikázal konať v namietanom konaní bez zbytočných priet'ahov, aby každej zo s'ťažovateľiek priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 500 € a trovy právneho zastúpenia.

3. K prijatej s'ťažnosti sa vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. A. K., listom sp. zn. Spr 3740/2012 z 15. októbra 2012. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení chronologicky popísala úkony vykonané súdom v danej veci, ktoré zodpovedajú obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, a k veci ďalej uviedla:

«Nakoľko ako predsedníčke Okresného súdu Bratislava I mi neprináleží posudzovať zákonnosť zvoleného postupu súdu a povahu jednotlivých jeho úkonov, ako ani usmerňovať zákonného sudcu, akým spôsobom má v súdnom konaní postupovať, posudzovala som postup súdu a jednotlivé jeho úkony iba z hľadiska ich plynulosti. S poukazom na jednotlivé vyššie uvedené úkony súdu musím konštatovať, že konanie v predmetnej veci je poznačené priet'ahmi. Oznamujem Vám, že subjektívne zavinenie zákonnej sudkyne a vyššieho súdneho úradníka zistené nebolo. Zistené priet'ahy boli spôsobené pochybením spisovej kancelárie, keďže šetrením som zistila, že daná vec bola zaradená do archívu nedopatrením na základe pokynu pracovníčky spisovej kancelárie „18C“ napriek tomu, že vo veci nebolo ešte meritórne rozhodnuté. Zároveň Vám oznamujem, že som neodkladne prijala opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu a daná pracovníčka súdu bola za pochybenie disciplinárne potrestaná.

Prípasnú existenciu priet'ahov v konaní spôsobených účastníkmi konania si dovoľím ponechať na zvážení ústavného súdu.

Na záver si dovoľujem Ústavný súd Slovenskej republiky požiadať, aby v prípade, ak dospeje k záveru, že právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov bolo porušené, bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie, svojím konaním vznik priet'ahov v konaní nezavinila.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.»

Predsedníčka okresného súdu zároveň oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, ak ústavný súd dospeje k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

4. Právny zástupca sťažovateľiek podaním doručeným ústavnému súdu 22. októbra 2012 oznámil, že netrvá na nariadení ústneho pojednávania.

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažností, ich príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 18 C 122/2004:

Dňa 4. mája 2004 sťažovateľky spolu s ďalšími 6 žalobcami (ďalej aj „žalobcovia“), všetci zastúpení advokátom JUDr. H., podali proti: 1. Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný 1“), 2. Slovenskej republike – Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný 2“), 3. Slovenskej republike – Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný 3“) a 4. Slovenskej republike – Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný 4“, spolu ďalej len „žalovaní“) žalobu o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Žalobcovia zároveň navrhli konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu uplatnenia pohľadávok žalobcami voči dlžníkom v konkurznom konaní, pretože rozsah uspokojenia v rámci konkurzu má vplyv na výšku nároku na náhradu škody.

Dňa 11. mája 2004 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcov na predloženie ďalších rovnopisov príloh pripojených k žalobe.

Dňa 24. mája 2004 právny zástupca žalobcov predložil požadované prílohy k žalobe.

Dňa 23. augusta 2004 okresný súd vyzval žalovaných, aby sa vyjadrili k žalobe v lehote 30 dní.

Dňa 6. októbra 2004 žalovaný 4 doručil vyjadrenie k žalobe.

Dňa 14. októbra 2004 žalovaný 2 sa vyjadril k žalobe.

Dňa 20. októbra 2004 žalovaný 3 doručil vyjadrenie k žalobe.

Dňa 25. októbra 2004 žalovaný 1 sa vyjadril k žalobe.

Dňa 9. marca 2005 okresný súd zaslal vyjadrenia žalovaných právnemu zástupcovi žalobcov.

Dňa 13. septembra 2006 okresný súd uznesením zamietol návrh žalobcov na prerušenie konania (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. októbra 2006).

Dňa 27. novembra 2006 bol daný pokyn kancelárii na archiváciu spisu.

Dňa 28. mája 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 21. jún 2012.

Dňa 15. júna 2012 žalovaný 2 doručil ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní, v ktorom žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti a aby žalobu zamietol.

Dňa 19. júna 2012 žalobkyne R. L. a Bc. M. H. ospravedlnili svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní.

Dňa 21. júna 2012 okresný súd odročil pojednávanie na 23. október 2012 z dôvodu neprítomnosti právneho zástupcu žalobcov a nevykázania doručenia predvolania.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 122/2004 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti

každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb., teda ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Vec sa môže javiť zložitou zo skutkového hľadiska vzhľadom na počet účastníkov konania a potrebu vykonania listinných dôkazov a z toho vyplývajúci stupeň časovej náročnosti. Doterajší priebeh konania však nenaznačuje, že by tieto okolnosti mali výrazný podiel na jeho doterajšej dĺžke. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietala zložitosť veci. Doterajšia dĺžka namietaného konania nebola teda závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľiek v namietanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľkám možno snád' vytknúť len nedostatočnú aktivitu v konaní, keď aj napriek dlhodobej nečinnosti okresného súdu spôsobenej pokynom spisovej kancelárie na archiváciu spisu sťažovateľky aj napriek ich kvalifikovanému právnomu zastúpeniu v namietanom konaní zostali pasívne a počas obdobia viac ako piatich rokov neprejavili žiaden záujem o stav konania. Sťažnosti na priet'ahy v namietanom konaní podali sťažovateľky predsedníčke okresného súdu až 17. mája 2012. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (zákony sú písané pre tých, ktorí sa starajú o svoje práva), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj sťažovateľky sledovali svoje subjektívne práva a robili také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v namietanom konaní a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci nečinný, a to konkrétne od 25. októbra 2004 do 9. marca 2005 (viac ako 4 mesiace), ale najmä v období od 27. novembra 2006 do 28. mája 2012 (5 rokov a 6 mesiacov), keď dôvodom nečinnosti okresného súdu bolo pochybenie pracovníčky spisovej kancelárie, v dôsledku ktorého bol spis archivovaný. Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako 5 rokov súd nevykonával vo veci žiadne úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľky ako navrhovateľky v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzajú. Vzhľadom na uvedenú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Obranu okresného súdu, podľa ktorého *„zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie, svojim konaním vznik priet'ahov v konaní nezavinila“*, nemožno akceptovať. V tejto súvislosti treba opakovane zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľiek na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľkám ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľky v sťažnostiach žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie každej z nich v sume po 4 500 € z dôvodu im vzniknutej ujmy spôsobenej bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľky. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľiek, najmä na celkovú dĺžku namietaného konania bez jediného meritórneho rozhodnutia považuje za primerané v sume 3 500 € každej sťažovateľke.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Ústavný súd napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľiek, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom Mgr. P. K.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a) a b)

a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2012 patrí odmena v sume 127,16 €. Trovy právneho zastúpenia pre jednu sťažovateľku predstavujú sumu 254,32 €. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 50 % (§ 13 ods. 2 vyhlášky), pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 127,16 € v prípade jednej sťažovateľky. V prípade 2 sťažovateľiek (2 x 127,16 €) tvorí náhrada trov právneho zastúpenia spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (4 x 7,63 €) vypočítaná podľa vyhlášky celkovú sumu 284,84 €.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľiek (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) podľa bodu 4 výroku rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2012